

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 2. februar 2021
Kontor: Straffuldbyrdselskonto-
ret
Sagsbeh: Malte Hansen
Sagsnr.: 2021-0030-5411
Dok.: 1786391

Besvarelse af spørgsmål nr. 478 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 478 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. januar 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Mette Kjølby Miller-Harris

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 478 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for grunden til, at det kun 18 ud af 55 gange er lykkedes Danmark at overføre en udlænding til afsoning Rumænien?”

Svar:

1. Overførsel af udvisningsdømte udlændinge til afsoning i andre EU-lande – med undtagelse af de andre nordiske lande – sker på grundlag af reglerne i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union.

Det følger af rammeafgørelsen, at det modtagende land kan afslå at overtage fuldbyrdelsen af domme i en række tilfælde, herunder hvis der mangler at blive afsonet mindre end 6 måneder af straffen på tidspunktet for det pågældende lands modtagelse af dommen. Justitsministeriet rejser typisk sager om overførsel af udvisningsdømte udlændinge i alle tilfælde, hvor der resterer minimum 4½ måned til forventet prøveløsladelse. Det er i rammeafgørelsen forudsat, at en afgørelse om overførsel skal træffes senest 90 dage efter modtagelse af dommen og attesten, og at overførslen gennemføres senest 30 dage efter endelig afgørelse. Det er således forudsat i rammeafgørelsen, at en sag om overførsel kan tage 4 måneder.

De enkelte lande har implementeret rammeafgørelsen forskelligt. Det er ikke i rammeafgørelsen forudsat, at afgørelsen om overførsel skal træffes af en domstol. Det fremgår heller ikke af rammeafgørelsen, at der skal være klageadgang.

2. I Rumænien er det de rumænske appeldomstole, der behandler sagerne i første instans, og der er appeladgang til en højere domstolsinstans.

Danmark har implementeret rammeafgørelsen på samme måde som Rumænien. Det er således også i Danmark domstolene, der tager stilling til anmodninger om overførsel, ligesom der er adgang til at få sagen indbragt for en højere instans.

Behandlingen af sager om overførsel til Rumænien foregår ved, at Justitsministeriet sender en anmodning om overførsel til de rumænske myndigheder og beder om at modtage oplysninger om de fængselsforhold, den pågældende skal afsone under.

De rumænske myndigheder indhenter fængselsoplysningerne fra den rumænske kriminalforsorg og sender dem til Justitsministeriet. De rumænske myndigheder sender samtidig anmodningen om overførsel videre til de rumænske domstole med henblik på domstolenes stillingtagen til anmodningen.

Når appeldomstolene har truffet en afgørelse, sendes den til Justitsministeriet, som videreformidler til Direktoratet for Kriminalforsorgen med henblik på, at få afgørelsen forkyndt for den pågældende. Den pågældende bliver i forbindelse med forkyndelsen anmodet om at tage stilling til, om han eller hun ønsker at klage over afgørelsen. Direktoratet for Kriminalforsorgen sender herefter afgørelsen med en forkyndelsespåtegning til Justitsministeriet og oplyser, hvorvidt den pågældende ønsker at klage. Justitsministeriet orienterer herefter den rumænske domstol om, hvorvidt den pågældende ønsker at klage over afgørelsen. Hvis den pågældende vil klage, behandles klagen af en højere retsinstans i Rumænien.

Når afgørelsen er endelig, bliver Justitsministeriet informeret, hvorefter ministeriet sender sagen til Udlændinge Center Nordsjælland med anmodning om, at overførslen gennemføres.

3. Justitsministeriet har i perioden maj 2018 til november 2020 sendt 55 anmodninger til Rumænien om overførsel af udvisningsdømte. 5 af disse sager er ikke afsluttet endnu.

I 18 tilfælde er den pågældende blevet overført til fortsat afsoning i hjemlandet, mens de rumænske myndigheder har afslået overførsel af den pågældende i 6 tilfælde.

I 4 af de 6 tilfælde har begrundelsen for afslag været, at den pågældende har haft mindre end 6 måneder tilbage af sin straf. I 1 af sagerne har begrundelsen for afslag været, dels at lovovertrædelsen ikke er strafbelagt efter rumænsk lov, idet den pågældende er mindreårig, dels at fortsat afsoning i det danske fængsel gavner den pågældende. I den sidste sag har de rumænske myndigheder ikke begrundet deres afslag. Justitsministeriet har anmodet om

en begrundelse for afslaget, men har endnu ikke modtaget svar fra de rumænske myndigheder.

I de resterende 26 sager er de pågældende blevet løsladt, inden overførslen blev gennemført. 20 er blevet prøveløsladt efter afsoning af halvdelen af straffen, mens 6 er blevet løsladt efter endt straf.

I 3 af de 26 sager var der truffet endelig afgørelse om, at de pågældende kunne overføres til afsoning i Rumænien. De pågældende søgte derefter asyl, hvilket resulterede i, at overførslerne blev sat i bero. I den ene af disse sager var asylsagen ikke afgjort forinden datoen for den pågældendes afsoning af halvdelen af fængselsstraffen. Den pågældende tilbagekaldte herefter sin asylansøgning og blev derpå prøveløsladt. I en anden sag er det usikkert, om den pågældende ville have nået at blive overført, selv om han ikke havde søgt asyl, idet der alene var kort tid til at gennemføre overførslen, inden den pågældende havde endt straf. Den sidste sag kunne have resulteret i overførsel, hvis ikke der var indtrådt restriktioner på grund af Covid-19-pandemien.

Af de øvrige 23 sager, hvor der er sket løsladelse, har der i 4 tilfælde været mindre end 6 måneder til endt straf. De rumænske myndigheder har således under alle omstændigheder kunnet give afslag på overførsel. I 13 af de øvrige 19 sager har der været mindre end 4½ måned, fra anmodningen blev sendt fra Justitsministeriet, til at den pågældende blev løsladt. Der har således være forholdsvis kort tid til at behandle overførslen.

I de resterende 6 sager har der været andre årsager til, at de pågældende blev løsladt inden gennemførelsen af overførslen. I 1 af sagerne er der ikke sket overførsel, fordi den pågældende skulle vidne i en anden sag, hvorfor Justitsministeriet først kunne anmode de rumænske myndigheder om overførsel mere end 2 måneder efter, at sagen blev rejst. De rumænske myndigheder besvarede først henvendelsen 5 måneder senere. I en anden sag anmodede Justitsministeriet først de rumænske myndigheder om overførsel 2 måneder efter, at sagen var rejst af Direktoratet for Kriminalforsorgen. De rumænske myndigheder besvarede endeligt denne henvendelse efter 4 måneder, efter at Justitsministeriet havde sendt rykkere.

I 2 af sagerne anmodede Justitsministeriet de rumænske myndigheder om overførsel henholdsvis 8 og 11 måneder efter, at sagerne blev rejst, idet

Justitsministeriet havde sat sagerne i bero med henblik på at afvente Højesterets afgørelser om fængselsforholdene i Rumænien. De rumænske myndigheder behandlede endeligt ministeriets anmodning henholdsvis 5 og 7 måneder efter, at de blev gjort bekendt med sagen. I mellemtiden havde Justitsministeriet sendt 2 rykkere.

I den femte sag modtog Justitsministeriet endeligt svar fra de rumænske myndigheder ca. 5 måneder efter, at anmodningen var sendt. Justitsministeriet havde i mellemtiden sendt 3 rykkere.

I den sjette sag anmodede Justitsministeriet de rumænske myndigheder om overførsel efter 1,5 måned på grund af en forsinkelse i sagsbehandlingen. Efterfølgende meddelte den pågældende, at han ikke ønskede at anke den rumænske dom. Kort tid efter blev Justitsministeriet bekendt med, at den pågældende alligevel ønskede at anke. Korrespondancen herom mellem Justitsministeriet og de rumænske myndigheder forsinkede derfor processen, hvorfor pågældende blev løsladt inden gennemførelsen af overførslen.